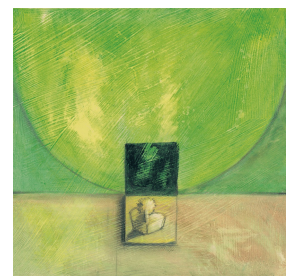

Eucharistieviering rond verbondenheid

'Reik me je hand'

Don Bosco Haacht

samen
DON BOSCO
zijn plaats
geven

Viering bij het jaarthema: Reik me je hand

Als je een stevig schip wil bouwen
breng dan mensen bijeen
niet om het timmerhout te sjouwen
of te tekenen alleen.

Voorkom dat ze taken ontvangen
deel ze evenmin de plannen mee
maar breng ze eerst naar hun verlangen
naar de eindeloze zee

Antoine de Saint-Exupéry

Opening

Lied: Daar waar liefde is (ubi caritas)

Daar waar liefde is en vrede,
daar waar liefde is,
daar is God.

Themaduiding

Reik me je hand
dit nieuwe schooljaar
tijdens vergaderingen en overlegmomenten
tijdens blijde gebeurtenissen
bij teleurstellende ervaringen
bij groot verdriet
tijdens momenten van welslagen én van mislukken
tijdens de egale, alledaagse werkelijkheid
tijdens de boeiende, grootse drukte
tijdens de vele informele contacten
tijdens deze viering

Reik me je hand
opdat wij verbonden met elkaar
dit nieuwe schooljaar instappen
opdat verbondenheid
het keurmerk wordt van dit nieuwe schooljaar

1. Verbonden met zichzelf

duiding

Verbondenheid is terugkeren naar de essentie van het leven, van het eigen menselijk bestaan, de vreugde, de pijn, de vragen, de twijfel. Ieder van ons heeft zijn eigen levensstroom die zijn weg zoekt in de bedding van het leven. Grote negatieve of positieve gebeurtenissen betekenen een breuk in de stroom van ons leven. Wie verbonden leeft met zichzelf, zichzelf graag ziet, kan pas echt ontvankelijk en open andere mensen en de dingen gaan 'ont' moeten, anderen een hand reiken.

Wie zijn doel in het leven gevonden heeft en er echt mee verbonden leeft
met zijn kunnen zonder trots te worden,
met zijn twijfels zonder te aarzelen,
met zijn angst zonder erbij te gaan zitten
vindt de nodige rust om in het leven te staan

een lezing : een plan verborgen in mijn hand

Nieuwe dingen uitvinden kan ik niet,
bijvoorbeeld vliegtuigen
die op zilveren vleugels voorbijglijden.
Maar vandaag in de vroege,
toen werd mij een gedachte ingegeven,
een wonderbare gedachte,
en de kalende plekken van mijn jurk
werden opeens mooi,
stralend van licht dat uit de hemel viel,
helder als goud en zilver en brons,
lichten uit hemelse vensters.
Deze gedachte was:
dat er een geheim verborgen ligt in mijn hand,
dat mijn hand groot is, groot vanwege dat plan.
Dat God, wonend in mijn hand,
het geheime plan van datgene
wat hij doen wil voor de wereld
door mijn hand.

Tojohika Kagawa

Lied: There is a place of commanded blessing

There is a place of commanded blessing

where brethren in unity dwell,
a place where anointing oil is flowing,
where we live as one.

You have called us to be a body,
you have called us as friends,
joined together in the bond of the Spirit,
unto the end.

Father, we join with the prayer of Jesus;
as you are, so let us be one,
joined together in unity and purpose,
all for the love of your Son.

We will break dividing walls,
we will break dividing walls,
we will break dividing walls
in the name of your Son.
We will break dividing walls,
we will break dividing walls
and we will be one.

een woord van de schrift

Het woord van Jawhe kwam tot mij:
voordat ik u in de moederschool vormde, koos ik u uit;
voordat ge geboren werd, bestemde ik u voor mij;
als profeet voor de volken heb ik u aangewezen.
Ik zei:
'Ach Jawhe, mijn Heer, ik kan niet spreken;
ik ben veel te jong.'
Maar Jawhe antwoordde:
'Zeg niet: ik ben veel te jong!
Naar iedereen tot wie ik u zend, moet gij gaan
en alles wat ik u opdraag, moet gij hun zeggen.
Wees niet bang voor hen,
want ik ben bij u om u te redden.
Jahwe stak toen zijn hand uit, raakte mijn mond aan
en Jawhe sprak tot mij:
'Ik leg hiermee mijn woorden in uw mond'.

Jeremia 1,4-9

een gebaar

we stellen een gebaar waarin verbondenheid met onszelf tot uitdrukking komt (iedereen wordt

uitgenodigd zijn/haar handen om zichzelf te slaan en zo even te blijven staan)

gebed (samen te bidden)

God,
het eerste instrument om naar anderen te gaan
ben ikzelf,
zoals ik nu voor u sta.
Laat me mezelf liefhebben
en kracht en de grenzen van mijn bestaan aanvaarden;
laat me teder kijken
naar wat mijn handen vermogen,
mijn mond spreekt
en mijn geest ver kent.
Leer me zorg dragen voor mijn lichaam
om vanuit een goede levensstroom
kracht te putten uit dit leven.

2. Verbonden met anderen

duiding

de andere die ik niet missen kan,
die mijn bestaan kleur geeft en bepaalt,
die mijn honger stilt
maar me ook mijn eenzaamheid doet voelen;
de ander die mij kwelt, hindert, begrenst
maar die ik toch niet kan missen -
verbonden met die moeilijke, onmisbare andere

de anderen ook
die mij in de traditie hebben geplaatst:
ik draag de kleur van hun haar,
spreek met hun stem,
huil met hun tranen,
lach met hun lach -
verbonden met die traditie van voorheen

een lezing: een man had drie zonen

Er was eens een man die drie zonen had. Tot groot verdriet van de man maakten de drie jongens altijd ruzie. Op een dag zei de vader, breng me zoveel takken als je kunt dragen! De jongens renden het bos in om takken te verzamelen en ieder kwam terug met een bos takken.

Neem nu ieder 1 tak zei de vader en probeer die te breken. Hartstikke makkelijk zeiden de jongens en ze braken hun stokken in twee.

Bind nu alle stokken met een touw samen zei de vader en probeer nu de hele bos takken te breken. Ze probeerden het om de beurt, maar de takken die afzonderlijk zo gemakkelijk gebroken konden worden, waren samengebonden zo sterk als staal. Zie je zei hun vader, wat jullie met deze stokken doen kan ook met jullie gebeuren.

Wanneer je altijd alleen voor jezelf vecht, ben je alleen en kun je gemakkelijk aangevallen en gebroken worden.

Samen zijn jullie sterk, dat geldt voor stokken maar ook voor mensen.

Lied: Laat ons met elkander

Laat ons met elkander,
laat ons met elkander
zingen, prijzen, loven de Heer.
Laat ons dat tesamen doen:
zingen, prijzen, loven de Heer,
zingen, prijzen, loven de Heer,
zingen, prijzen, loven de Heer,
zingen, prijzen, loven de Heer,
zingen, prijzen, loven de Heer,

een woord van de schrift

Toen Jezus zijn moeder zag
en naast haar de leerling die hij liefhad,
zei hij tot zijn moeder:
'Vrouw, zie daar uw zoon'.
Vervolgens zei hij tot de leerlingen:
'Zie daar uw moeder.'
En van dat ogenblik af
nam de leerling haar bij zich in huis.

Johannes 19, 26-27

gebaar

we *reiken* de mensen rondom ons *een hand* we zeggen daarbij: ik voel met verbonden met jou om... *of*: je zijt voor mij....

gebed

Heer God,
dank u voor de mens naast mij:

de familie waaruit ik geboren ben
en die in mij herkenbaar blijft;
maar ook de warme huid naast mij,
het lieve woord dat iemand tot me spreekt,
de verbondenheid die mij doet leven.
Leer mij vanuit die verbondenheid
mijn bestaan opnemen;
leer me ook elkaar de nodige ruimte geven
om fouten te maken en verschillend te zijn;
leer me verbonden leven
en me aan mensen toevertrouwen.

3. Verbonden met de natuur

duiding

De wind vertelt zijn eigen verhaal,
de bomen geven schaduw,
de zon warmte
en de nacht stilte en duisternis.
Met de natuur verbonden
is het leven anders, rijker, dieper.
Met de natuur verbonden
word ik me bewust
van het ritme in het leven:
ik groei van klein naar groot,
van jong naar oud(er),
van geboorte naar dood;
ik ben me bewust van op- en neergaan,
van groei en regressie,
van leven en sterven.

Een lezing over hout

Gesprek tussen een knaap van het eerste jaar (Laurens) die niet goed weet wat hij zal kiezen en een leerling van 6 Hout (Maarten).

Maarten: Ah, Laurens, alles kits?

Laurens: Ca va, ça va. Maar ik weet nog niet goed wat ik zou kiezen op t' einde 't schooljaar? Misschien kies ik wel hout, zoals jij gedaan hebt. Zou ik dat kunnen, denk je?

Maarten: Dat zullen we eens zien.
Kijk, ik heb hier een stuk hout.

Pak dat eens goed vast en zeg me eens wat je voelt.

Laurens: Buh? Splinters zeker?

Maarten: Voel je dan de stevigheid, de gladheid, de warmte, de zachtheid van dat hout niet? Ruik eens aan dat hout. Wat ruik je?

Laurens: Buh? Stof zeker? 't Is zeker geen Axe of Rexona dat ik ruik.

Maarten: Man toch, ruik je het bos niet? Ruik je de eik niet die dit stuk hout ooit was? Ruik je de honderden seizoenen niet die in dat stuk hout zijn opgeslagen? Dat ruik ik zeker zo graag als mijn lief.
En zeg me eens, wat zie je aan dat hout?

Laurens: Buh? Hout zeker?

Maarten: Man toch, die prachtige houtspiegels, die mooie lijnen, die tekening in dat hout. Dat vind je in geen enkel ander materiaal, dat kan je met geen computer ontwerpen.
En zeg me eens wat je hoort. (*Klopt op het hout*)

Laurens: Buh? Tok, tok.

Maarten: Nee, je hoort dat dat volle eik is, die jarenlang mooi gedroogd heeft, die perfect is om nu verwerkt te worden. Doe je ogen dicht, en droom nu eens een toekomst voor dat stuk hout.

Laurens: Buh? De open haard?

Maarten: Maar neen, je ziet een boekenkast, een staande klok, een lambrisering, een dankgebinte, een CD-meubel. Je voelt de duizenden handen die over die tafel zullen glijden. Over de generaties heen zullen families die meubels nog met liefde en bewondering koesteren. Elke barst zal een eigen herinnering krijgen... En ik zal de schepper ervan zijn.

Laurens: Wat denk je, zou ik ook hout kunnen volgen?

Maarten: Ik denk niet dat je hét hebt. Misschien toch maar iets anders kiezen.

lied: De schepping (Willem Vermandere)

Als God den Heere de wereld schiep
en Vader Adam tot leven riep
hèt ie in zeven dagen zogezeid
heel de melkweg geplaveid
met water en eerde geboetseerd
d'onmeuglijkste wezens gecreëerd

nen mammoet in nen handomdraai
en een bende mussen in ééne zwaai.

Een zwaan en een giraffe langgenekt
en de serpente eindeloos uitgereikt
't peerd en de koe dat was nog wel
maar och God dienen puit in zijn bloot vel
den haring in 't zout en de kabeljauw
pieren en mieren, de kraai en de pauw,
ezels en kwezels en nen maraboe
't zwijn en den aap en de kaketoe.

Ie schiep, ie schiep, ie schiep ondoordacht
zonder besef van wat ie had voortgebracht
'n beer en de wolf in ééne wip
'n ons en den ezel met nen vingerknip
ie schiep berg en dal en 't zand en 't strand
'n eik en den olm met nen tik van zijn hand
de klaver en d'haver en nen druiventros
patatten en tomaten en 't gras en 't mos.

Ie schiep ook de lind' en den eglantier
ie schiep op den deur voor zijn eigen plezier
krokodillen en padden en de leguaan
plankton en de kwallen in den oceaan
't krioeld' in 't water en 't kroop over 't land
zonder orde of tucht zonder enig verband
met duizenden waren ze van iedere soort
deur een fijn systeem plantte elk zich voort.

Maar 't kroop toch eind'lijk in God zijnen bol
scheppen is niets maar den boel slaat op hol
ie gaf scherpen klauwen aan tijger en kat
en schiep microben in den bek van de rat
de leeuw kreeg het lam, de snoek den blik
't wierd al opgevreten kreupel of ziek
den haas altijd wakker en 't hert op de vlucht
en altijd die kreten van angst in de lucht.

En dan komt de mens, verstandig en sterk
't pronkstuk van God, de kroon op 't werk
ie berijdt het peerd en temt den hond
stapelt stenen, boort in de grond
ie wriemelt en wroetelt, ie lapt en tapt
maakt ploegen en messen, ie kerft en kapt
ie delft het goud en slijpt diamant
en bouwt kathedralen met meesterhand.

Maar ie wrokt en grolt en is onvoldaan
durft zelfs zijn broere dood te slaan
omdat zijn vreemd accent hem grieft
en 't kleur van zijn vel hem nie belieft
acht God 't is simplistisch voorgesteld
'k hè van ons raketten nog niets verteld
we zijn al lang g'evolueerd
God, zie dat g'u verder goed amuseert....

een woord van de schrift

Let eens op de vogels;
zij zaaien niet en maaïen niet,
ze hebben geen voorraadkamer of schuur,
maar God voedt ze.
Hoeveel meer zij gij dan de vogels.
Let eens op de bloemen, hoe zij groeien;
zij spinnen noch weven.
Toch zeg ik u:
zelfs Salomo in al zijn pracht
was niet gekleed als een van hen.
Als God nu het veldkruid,
dat er vandaag nog staat en morgen in de oven wordt geworpen,
zó kleedt, hoeveel te meer dan u, kleingelovigen.

Lk 12, 22-28

een gebaar

we zoeken een gebaar waarin we ervaren hoe iets 'natuurlijks' aanvoelt

gebed

God,
die de aarde aan de mens gegeven hebt
om gelukkig te zijn
en om zich met alles verbonden te voelen,
laat ons leven
verbonden met de natuur
om ons heen
en in ons.
Leer ons bewegen op de golven van de seizoenen
en staande blijven in weer en wind.

4. Verbonden met de groep

duiding

wij zijn deel van een geheel,
van alle mannen of alle vrouwen in dit land,
wij horen allen tot een onderwijzend landschap
wij vormen samen een Don Boscogroep
wij beleven eenzelfde cultuur
en herkennen ons in de waarden van het Westen.
Alléén zouden wij het niet redden,
niet tot ons recht komen,
maar verbonden met een grote groep
in veel verschillende verbanden
worden en zijn wij mens.

Een lezing: veel handen in elkaar gelegd

Veel handen in elkaar gelegd...
het zou ons sterker moeten maken.
Handen van blank en zwart, van arm en rijk,
handen die veel vragen,
handen die ook veel dragen.
Veel gedachten naast elkaar gelegd...
het zou ons sterker moeten maken.
Samen denken aan de toekomst,
plannen maken – en ook realiseren,
Niet zoeken naar wat ons scheidt,
maar naar wat ons samenbindt.
Veel harten bij elkaar gelegd...
het zou ons sterker moeten maken.
Afstappen van het principe ‘elk voor zich’
en durven geloven dat solidariteit mogelijk is,
in het begin nog heel voorzichtig en afwachtend
vertrouwvol toch ook.
Omdat we geloven dat uiteindelijk zijn sterke schouders
en zijn groot hart een zekerheid zijn voor de toekomst.

Lied: Volk van God zijn wij hier samen

Refr. Volk van God zijn wij hier samen,
heel de wereld in ons hart.
Gij roept ons bij onze namen,
God onze vreugde, onze kracht.

Woord zult gij spreken, brood zult gij breken
op dit uur zult gij bij ons zijn:
mensen bevrijden, mensen verblijden,
drink met ons samen de vreugdewijn.

Refr. Volk van God....

God in de hoge, licht voor onz' ogen,
feest voor ons hart, dat nu sneller slaat.
Gij hebt ons leven een zin gegeven,
Gij zijt de leidsmand die met ons gaat.

Refr. Volk van God....

een woord van de schrift

En Jawhe zei tot Abram:
'Ik wil een verbond met u aangaan
en u zeer talrijk maken.'
Toen wierp Abram zich ter aarde en God sprak tot hem:
'Dit is mijn verbond met u:
gij zult de vader worden van een menigte volken.
Gij zult niet langer Abram heten;
uw naam zal zijn: Abraham,
want ik maak u tot vader van een menigte volken.
Ik zal u zeer vruchtbaar maken...
Ik sluit een verbond met u en uw nakomelingen,
geslacht na geslacht, een altijddurend verbond.
Ik zal uw God zijn en de God van uw nakomelingen.

Genesis 17, 1-7 passim

een gebaar

we gaan langs de buitenkant van de stoelen in een grote kring staan, geven elkaar een hand en
bidden samen het Onze Vader

gebed

Onze Vader

5. Verbonden met de Andere

duiding

Er loop een mysterieuze stroom
door ons leven.
We hebben hem niet gemaakt of verworven,
we hebben hem ontvangen of ontdekt.
Die stroom verbindt ons
met het mysterie, met de Andere, met God.
In deze verbondenheid liggen alle andere vervat

een lezing: geroepen tot dienst

Tot een welbepaalde dienst,
hebt Gij, God, mij geschapen.
Een taak mij toevertrouwd
die Gij een ander niet kunt geven: mijn zending.
Wellicht zal ik die zending hier op aarde
nooit heel duidelijk zien.
Maar na dit leven legt Gij alles uit.
Ik ben een schakel in de ketting, Heer,
die alle mensen met elkaar verbindt.
Gij hebt mij niet voor niets gemaakt.
Waar Gij mij zendt zal ik het goede doen,
vrede stichten en waarheid verspreiden
- al besef ik het zelf maar half-
als ik uw gebod maar onderhoud.
Daarom, mijn God, vertrouw ik op U.
Wat ik ook word, waar ik ook ben,
wat mij ook mag overkomen,
niets kan mij van U scheiden.
En Gij, die Vader zijt en vriend,
weet goed waarheen Gij met mij wilt.
Ik ben een schakel in uw ketting, Heer,
al wat Gij doet heeft zin.

een lied: het lied van zoeken en vinden

Wij zochten u, o Heer, en vonden een gelaat
het wonder van twee ogen dat in vervulling gaat.

Refr. Want dicht bij ons zijt Gij,
in elke mens die wij ontmoeten
gaat Gij aan ons voorbij,

gaat Gij aan ons voorbij.

Wij zochten u, o Heer, en vonden een gebaar
het wonder van twee handen die zoeken naar elkaar.

Wij zochten u, o Heer, en breken vriendenbrood
het tafels van verlangen en ver van ons de dood.

een woord van de schrift

Eens zei Jezus:
waar er twee of drie verenigd zijn in mijn naam,
daar ben ik in hun midden.

Mt 18,20

eucharistische gebed

- pr. Wij danken u, Heer God,
voor ons bestaan als mensen:
voor alle daden en dingen
waardoor wij konden meewerken
aan een wereld naar uw hart,
voor alle woorden
die u dichter bij de mensen brachten,
voor alle verbondenheid
die wij bij elkaar mochten beleven.
- a. Telkens opnieuw
mochten wij daarin ervaren
dat Gij met ons bezig blijft,
dat wij u ter harte gaan.
- pr. In Jezus
kwam dat alles enig diep en helder
tot leven en liefde
want meer dan wie ook
heeft hij uw naam verkondigd onder de mensen.
Zij leven, zijn handen en zijn voeten
bewogen op de maat van uw liefde,
zijn woorden en zijn voorbeeld
riepen een beeld op
van uw diepste-bestaan-met-de-mensen.
- Dat deed hij ook
de avond voor zijn lijden en dood,

toen hij brood na,
u dankte en verheerlijkte
en het brood aan zijn vrienden gaf met de woorden:
neem en eet,
dit is mijn lichaam
dat voor u gebroken wordt.

Ook toen hij de beker nam,
u opnieuw dankte en verheerlijkte
en de beker aan zijn vrienden gaf
met de woorden:
neem en drink,
dit is de beker van mijn bloed
dat voor u en allen wordt vergoten
tot vergeving van de zonden.

Blijf dit doen om mij nooit te vergeten,
voegde hij eraan toe.

- pr. Op zijn woord, God,
brengen wij dan in herinnering
het leven en de dood van Jezus:
zijn aanhankelijkheid aan U,
zijn zorg voor mensen en dingen,
zijn gericht-zijn op uw rijk.
- a. Wij bidden om zijn Geest:
dat hij in ons verbondenheid doet leven
met alles wat ons omringt
en waarvan wij leven mogen;
dat hij ons verbindt met allen
die met ons dezelfde wegen gaan
en met ons het brood van het leven breken
zoals wij - in zijn naam - nu gaan doen.

een gebaar

We breken en delen het brood van de Heer.

lied tijdens de communie: Mens voor de mensen

Refr. Mens voor de mensen zijn, herder als God,
trooster voor groot en klein, zo lief als God.

God roept zijn mensen, hij roept ze bij naam
opdat zij toegewijd zijn wegen gaan.

Klein met de kleinen, vriend onverwacht,
niet op zichzelf maar op and'ren bedacht.

Gods woorden spreken, aanstekelijk echt,
zijn liefde tonen en doen wat Hij zegt.

Om onze scholen tot verbondenheid te kunnen brengen....

Verbondenheid kan pas ontstaan als we
elk van ons apart op zoek gaan naar ons eigen persoonlijk verhaal van verbondenheid en
onverbondenheid
om daarna –vanuit een houding van verwondering –
ons eigen verhaal van verbondenheid te communiceren met de ander.

Verbondenheid kan pas ontstaan
wanneer we samenwerken aan hetzelfde levensproject:
een levensproject met zorg voor iedereen,
met ruimte en vrijheid voor ieders verschil en anders-zijn,
een levensproject waarin de solidariteit met de anderen centraal staat.

Verbondenheid kan pas ontstaan
wanneer we samen zorg dragen voor de ons omringende wereld,
samen zorg dragen voor de netheid van de lokalen,
voor de gezondheid van ieder die aan ons is toevertrouwd.

Verbondenheid kan pas ontstaan
wanneer we de band met God, Hij die leven geeft,
ook levend houden
in onze woorden en daden

Zending en zegen